

[Storgaard.]

pensionisterne, de blev belønnet med folkepension, også om de havde mere i pension end de laveste bundklasser har i statens tjeneste. Må jeg minde jer om ...

Formanden: Der må ikke tales direkte til medlemmerne.

Storgaard: ... at mange af disse pensionister stod i forreste række i kampen for socialdemokratiet, når man skulle oprette afdelinger, fordi vi blev ikke straffet på brødet, når vi ellers passede vort arbejde ved de danske statsbaner; men en håndværker og en arbejdsmand kunne risikere at blive arbejdsløs, blot arbejdsgiveren opdagede, at han var en af de røde socialdemokrater. Og har pensionistforeningens bestyrelse eller forretningsføreren for Dansk Jernbaneforbund godkendt denne lov for pensionister, så er de efter min opfattelse ikke værdige til at beklæde deres poster.

Jeg skal slutte med at udtale mit håb om, at der findes et flertal i det høje ting inden for de forskellige partier, der vil være med til at rette lovens bestemmelser. Vi vil være med til at betale til folkepensionen, men hvorfor skal vi ikke også have folkepensionens mindstebeløb?

Statsministeren (J. O. Krag): For en ordens skyld skal jeg gøre opmærksom på, at det dagsordensforslag, det ærede medlem hr. Rimstad stillede på sit partis vegne, ikke kan modtages af regeringen.

Den moderate tone, der fra næsten alle sider anlægges i denne debat, antyder vel sagtens den opfattelse, at der i hvert fald i store dele af befolkningen hersker den overvejende stemning, at helhedsløsningen i sine store træk er rimelig, og at den for de fleste her i landet er acceptabel som udgang på forårets vanskelige situation.

Vi har drøftet denne helhedsløsning så indgående ved gentagne møder i det høje ting, at det næppe er nødvendigt endnu en gang at gøre opmærksom på dens hovedtræk. I stedet for at polemisere mod forskellige af de ærede ordføreres bemærkninger synes jeg, at jeg endnu en gang vil gentage, hvad der er de væsentlige træk i denne helhedsløsning, hvad det er, der gør den til en løsning for hele landet og ikke blot til et

politisk indgreb vendt mod en enkelt befolkningsgruppe.

Det er for det første, at den sikrer to års arbejdsfred i stedet for at kaste landet ud i en kostbar storkonflikt. For det andet, at den giver en håndsregning til de lavest lønede, noget, jeg forstår man fra alle sider eller i hvert fald næsten fra alle sider har været enige om var berettiget, selv om man ikke har kunnet finde frem til enighed om, hvilke metoder der burde benyttes. For det tredje, at den bygger videre på vort sociale sikkerhedssystem ved at give oplæg til en efterlønsordning, en til lægspension og ved, at den sikrer en forbedret ordning med hensyn til sygedagpenge — og her trænges virkelig til forbedring — samt endelig ved, at den giver visse forbedringer i år og yderligere forbedringer næste år til folkepensionister, invalidepensionister o. s. v. Endvidere tager denne helhedsløsning et forsvarligt og rimeligt hensyn til alle sider bl. a. ved den foreslåede forlængelse af de omfattende støtteordninger til landbruget, en side af helhedsløsningen, der senere kommer til detaljeret behandling i det høje ting. Endelig tager helhedsløsningen hensyn til den samfundsekonomiske balance, ved at den neutraliserer skattelettelseens virkning på efterspørgslen og forøger statens kasseoverskud, d. v. s. fortsætter den stabiliserende linje fra juniforliget i fjor.

På samme linje skal det nævnes, at staten fortsat vil holde igen med hensyn til den offentlige byggevirksohmhed, at regeringen yderligere vil søge at finde veje til besparelser i de offentlige udgifter, samt at regeringen gennem indenrigsministeren har opfordret kommunerne til at gøre det samme.

Hensigten er at genskabe balancen i vor økonomi og sikre beskæftigelsen, sikre at fremgangslinjen i produktion og eksport kan fortsætte, så vidt de udenlandske konjunkturer fortsat må skabe os mulighed herfor.

Dette er helhedsløsningen i korte hovedtræk.

Det er givet, at der kan rejses kritik over for enkeltheder i denne løsning, ligesom man vil kunne kritisere den fremgangsmåde, regeringen har valgt. En sådan kritik må vel anses for uundgåelig. Regeringen foregiver ikke, at det, vi her møder frem